

Який же ти, людино, єзуїт!

Тебе підступність мітить, лицемірство,
Коли живих справляєш на той світ
"В ім'я життя";... Яке страшне блюзнірство!

Кому й навіщо те життя потрібне,
Те, за яке покладено - чиєсь?
Словами гарними не змити дії хибні.
Навіщо золотить те, чим ти єсть?

"В ім'я життя" - й мільйони в полі бою
Землички дух в останній раз вдихнули...
А скільки раз оцим мені з тобою,
Ровеснику, в дитинстві дорікнули?

Чомусь не дорікали ні вождеві,
Ні маршалові, що понищили людей –
Тим, хто свої гріхи мов блискавки вогневі,
Метнули в інших. Все в ім'я ідей..

А сатанинське слово це походить,
Ісус, від імені твого святого...
І лишній раз планеті всій доводить:
Нема святого на землі нічого.

Хіба безвусому солдатикові легше
Вмирати під салют "В ім'я життя"?
Ідейне гасло тут настільки недоречне,
Мов "Надобраніч";...
Хай не буде вороття
Червоним гаслам!
Все - в ім'я життя.